

Wnioski międzyzjazdowe

Lp.	OIIB/Wnioskodawca	Numer wniosku	Informacja o sposobie realizacji wniosku
1.	Śląska OIIB Andrzej Kuwak		Wniosek jest niekompletny, niespójny oraz nie zawiera wystarczającego uzasadnienia merytorycznego, a jego treść nie pozwala na jednoznaczne określenie celu ani zakresu postulowanych zmian. Występują błędy formalne, w szczególności w zakresie przywołania podstawy prawnej, co uniemożliwia jego prawidłowe procedowanie w obecnym kształcie. Treść wniosku pozostaje w sprzeczności z obowiązującymi przepisami Prawa budowlanego, a postulowane zmiany mają charakter ustawowy i wykraczają poza tryb procedowania właściwy dla przedmiotowej sprawy. Obowiązujące regulacje przewidują możliwość uzyskiwania uprawnień na podstawie dotychczasowych przepisów przez osoby, które uzyskały wykształcenie oraz rozpoczęły praktykę zawodową przed końcem 2005 roku. Studia pierwszego i drugiego stopnia różnią się zakresem kształcenia oraz poziomem uzyskiwanych kompetencji. Studia drugiego stopnia zapewniają pogłębioną wiedzę analityczną i obliczeniową, niezbędną do samodzielnego wykonywania złożonych prac projektowych w nieograniczonym zakresie, przy czym zakres kompetencji nabywanych na obu poziomach kształcenia nie jest tożsamy. Projektowanie w nieograniczonym zakresie wymaga umiejętności samodzielnego prowadzenia złożonych analiz oraz weryfikacji wyników obliczeń, a obniżenie wymagań kwalifikacyjnych może prowadzić do pogorszenia jakości dokumentacji projektowej. Wniosek nie uwzględnia wszystkich grup zawodowych posiadających uprawnienia w ograniczonym zakresie. W związku z powyższym wniosek podlega odrzuceniu w obecnym kształcie.
Treść wniosku: Istota wniosku zawiera się w zrównaniu prawa do ubiegania się o uzyskanie uprawnień do projektowania bez ograniczeń z uprawnieniami do projektowania z ograniczeniami. Ściślej do eliminacji uwarunkowania dotyczącego ukończenia studiów I i II stopnia. Uzasadnienie: Funkcjonujące w aktualnym Prawie Budowlanym zapisy dot. możliwości ubiegania się o uzyskanie uprawnień do projektowania dla absolwentów studiów różnią się trybem studiów (I lub II stopień) – co w aktualnych warunkach traci rację bytu bo: 1. Uprawnienia z ograniczeniem wydane przed 1994r. eliminują z procesów projektowych inżynierów z długoletnią praktyką zawodową. To sprawia, że grupa ta jest wyłączona z działalności, a kapitał doświadczenia ulega zamrożeniu. Zwraca uwagę fakt, że są to inżynierowie w podeszłym wieku – co ogranicza ich mobilność. Natomiast kapitał zdobyty w praktyce wieloletniej pracy jest niekorzystny. 2. Istnieje zapis umożliwiający rozszerzenie uprawnień – ale to podlega procedurze egzaminacyjnej. Egzamin można zaliczyć, ale trzeba być do niego dopuszczonym. A tu już dochodzi do sytuacji absurdu, wymagane jest udokumentowane praktyki zawodowej, potwierdzone przez „PATRONA”, który musi mieć uprawnienia bez ograniczeń – czyli często będący młodszy niż praktyka zawodowa ubiegającego się o uzyskanie uprawnień bez ograniczeń. Wnoszę o rozpatrzenie możliwości zmiany zapisów art. 14.1 pkt. 3 Prawa Budowlanego ppkt 1 w myśl którego uzyskanie uprawnień do projektowania bez ograniczeń wymaga: -ukończenia studiów drugiego stopnia na kierunku odpowiednim dla danej specjalności -odbycia rocznej praktyki przy sporządzaniu projektów -odbycia rocznej praktyki na budowie. Sugerowana zmiana zapisów w/w artykułu polegałaby na zrównaniu ich z postanowieniami pkt 3 ppkt 2 który określa wymagania do uzyskania uprawnień do projektowania w ograniczonym zakresie: - ukończenia studiów pierwszego stopnia na kierunku odpowiednim dla danej specjalności - lub studiów drugiego stopnia na kierunku pokrewnym dla danej specjalności -odbycia rocznej praktyki przy sporządzaniu projektów -odbycia rocznej praktyki na budowie Jak wynika z przytoczonych powyżej wymagań dotyczących uprawnień do projektowania istota proponowanej do rozważenia zmiany zapisów zawiera się w zrównaniu wymagań w zakresie ukończonych studiów (1-szego i 11-giego stopnia) a pozostałe wymagania są identyczne. Uzasadnienie proponowanej do rozważenia zmiany zapisów art 14.1 W okresie poprzedzającym wdrożenie nowelizowanego Prawa Budowlanego (lipiec 1994r) nadawaniem uprawnień zajmowały się m.in. Wydziały Architektury i Budownictwa Urzędów Wojewódzkich które w przypadkach nadawania uprawnień absolwentom studiów 1-szego stopnia wprowadzały zapis ograniczający uprawnienia do projektowania bardzo zróżnicowanej treści np. uprawnienia do projektowania : -instalacji w budynkach o powierzchni do 1000 m² - instalacji o nieskomplikowanych rozwiązaniach technicznych - instalacji w obiektach gospodarczych i zagrodowych - instalacji dla osób fizycznych Aktualnie w kwestii uprawnień do projektowania w ograniczonym zakresie obowiązuje art.15a pkt 23 który określa zakres uprawnień do projektowania w zakresie sieci, instalacji i urządzeń elektrycznych i elektroenergetycznych obiektu budowlanego lub kierowania robotami budowlanymi przy wykonywaniu instalacji wraz z przyłączami o napięciu do 1 kV obiektach budowlanych o kubaturze do 1000 m³. Zapis ten także			

Wnioski międzyzjazdowe

nie wytrzymuje konfrontacji z rzeczywistością. Powszechnym typem budownictwa są obiekty wielkopowierzchniowe np. hale magazynowe, obiekty handlowe czy budynki wielorodzinne których kubatura znacząco przekracza 1000' a wyposażenie w instalacje i urządzenia elektroenergetyczne nie różni się diametralnie od budynków jednorodzinnych co staje się argumentem do zniesienia ograniczeń w zakresie projektowania instalacji elektroenergetycznych dla absolwentów studiów 1-szego stopnia. Ubiegający się o nadanie uprawnień w zdecydowanej większości byli absolwentami studiów 1-szego stopnia co w pewnym stopniu wynikało z uwarunkowań społecznych. Studia magisterskie z reguły daytime stanowiły zdecydowanie mniejszość wobec studiów inżynierskich (wliczając w to także studia wieczorowe i zaoczne) Ten stan rzeczy sprawił że znowelizowane w 1994 r Prawo Budowlane stworzyło grupę inżynierów którzy posiadają uprawnienia do kierowania, nadzorowania robót instalacyjnych elektrycznych ,oraz do oceny stanu i technicznego instalacji i urządzeń a w zakresie projektowania są ograniczeni do projektowania jak wyżej. Grupa ta to ludzie dysponujący uprawnieniami oraz długoletnim doświadczeniem zawodowym wynikającym z praktyki w realizacji robót elektroinstalacyjnych. Część z nich podnosiła kwalifikacje poprzez ukończenie studiów podyplomowych które rozszerzały ich wiedzę teoretyczną w zakresie realizowanej praktyki zawodowej. Aktualnie obowiązujące Prawo Budowlane warunkuje uzyskanie uprawnień do projektowania bez ograniczeń ukończeniem studiów 11-giego stopnia wsparte roczną praktyką przy sporządzaniu projektów i roczną praktyką na budowie. Porównanie wymagań dla obu grup posiadających uprawnienia jednoznacznie wskazuje na przewagę po stronie posiadających wieloletnią praktykę zawodową i ograniczone doświadczenie projektowe. Nie przystające do rzeczywistości ograniczenia są barierą dla grupy posiadającej ograniczone uprawnienia a są to ludzie w zaawansowanym wieku i ich doświadczenie może być wykorzystywane w warunkach pracy projektowej zamiast pracy na budowach wymagających często mobilności i sprawności fizycznej. Istnieje możliwość rozszerzenia uprawnień do projektowania bez ograniczeń poprzez procedurę egzaminacyjną z tym że mamy w tym przypadku z pewną niesprawiedliwością- ponieważ przed Okręgową Komisją Egzaminacyjną stają doświadczeni inżynierowie praktycy i mgr inżynierowie z rocznym stażem na budowie i rocznej praktyce przy sporządzaniu projektów. Cokolwiek znaczy określenie „ praktyka przy sporządzaniu projektów". Sam tytuł magistra jako stopnia naukowego nie powinien zatem preferować absolwentów studiów II- go stopnia w praktycznej realizacji budów którzy niejako z automatu w przypadku pozytywnego wyniku egzaminu otrzymują uprawnienia do projektowania bez ograniczeń. Godnym zauważenia jest także fakt że przed nowelizacją Prawa Budowlanego określenie:" bez ograniczeń," nie funkcjonowało- co jak można przypuszczać stało się źródłem wprowadzania do nadawanych wówczas uprawnień nie adekwatnych do aktualnej rzeczywistości ograniczeń. Celem wnioskowanej zmiany przepisów Prawa Budowlanego nie jest ograniczenie dostępu do posiadania uprawnień ale wręcz przeciwnie rozszerzenie kręgu osób uprawnionych do projektowania bez ograniczeń tym samym wykorzystania potencjału legitymujących się długoletnim doświadczeniem inżynierów praktyków. A tak czysto po ludzku inżynierowie w zaawansowanym wieku i związanymi z tym ograniczeniami nie powinni być spychani na margines działalności zawodowej która towarzyszyła ich życiu z prozaicznego powodu jakim było wpisanie przed 1994 r w uprawnienia ograniczeń w działalności zawodowej.